

NIET ONDERTEKEND AFSCHRIFT
art. 7:12 G.W. - Verplichting van exploitatierecht
art. 203, 2° - Wetboek registratierchten

1861

Uitgifte

80266

Repertoriumnummer 2020/
Datum van uitspraak 09 APR 2020
Rolnummer A/19/00514
☐ Niet aan te bieden aan de ontvanger

Uitgereikt aan	Uitgereikt aan	Uitgereikt aan
op €	op €	op €

Nederlandstalige ondernemingsrechtbank Brussel

Vonnis

Aangeboden op
Niet te registreren

Voorzitter, zetelend zoals in kort geding

In de zaak van:

1. **CASA FOOD GmbH**, vennootschap naar Duits recht, met maatschappelijke zetel te 60314 Frankfurt-Am-Main, Schmickstrasse 42-44, handelsregister van Frankfurt-Am-Main nr. 77694,

eisende partij,

vertegenwoordigd meester **H. Van De Wal** (tevens loco meester **P. Henriksen**),
advocaten met kantoor te 2018 Antwerpen, Mechelsesteenweg 64/2;

tegen:

2. **MONDIAL NEGOCE BV**, met maatschappelijke zetel te 1030 Brussel, Paleizenstraat 44/22, KBO 0839.365.546,

eerste verwerende partij,

vertegenwoordigd door meester **S. Vincke** (tevens loco meester **L. Delmotte**),
advocaten met kantoor te 1060 Brussel, Gulden Vlieslaan 77;

3. **MNS NV**, met maatschappelijke zetel te 1000 Brussel, Ieperlaan 25, 0469.452.680;

tweede verwerende partij,

vertegenwoordigd door meester **H. Van der Mullen**, advocaat met kantoor te 1050
Brussel, Louizalaan 235

4. **UNILEVER MAGHREB SA**, vennootschap naar Marokkaans recht, met maatschappelijke zetel te 20252 BP no.2933 Casablanca (Marokko) Km.10 Route Cotiere 94511 Ain Sebaa,

verwerende partij in gedwongen tussenkomst,

vertegenwoordigd door meester **K. De Winter**, advocaat met kantoor te 2000
Antwerpen, Meir 24.

* *
*

I. Procedure

De dd. voorzitter nam kennis van onder meer:

- de dagvaarding van 4 februari 2019;
- de dagvaarding in gedwongen tussenkomst van 24 mei 2019;
- de syntheseconclusie die Casa Food neerlegde op 10 oktober 2019;
- de syntheseconclusies die Mondial Negoce neerlegde op 22 november 2019;
- de aanvullende en syntheseconclusies die MNS neerlegde op 22 november 2019;
- de syntheseconclusies die Unilever Maghreb neerlegde op 20 december 2019;
- de stukken van partijen.

Op de openbare terechtzitting van 5 maart 2020 hebben de raadslieden van partijen de zaak gepleit. Na afloop heeft de dd. voorzitter de debatten gesloten en de zaak in beraad genomen.

Dit vonnis wordt gewezen na tegenspraak. De procedure verliep in het Nederlands overeenkomstig de wet van 15 juni 1935 op het taalgebruik in gerechtszaken.

II. Vorderingen

1. Eisende partij vordert om:

De vorderingen van concludante ontvankelijk en gegrond te verklaren, en dienvolgens:

- *Verweerders te veroordelen de verkoop van halal Knorr bouillonblokjes, al dan niet met vermelding van de naam van concludante, stop te zetten binnen de 24u na de betekening van de tussen te komen beschikking, op straffe van een dwangsom van 1.000,00 EUR per inbreuk, waarbij onder een inbreuk dient te worden verstaan elk bouillonblokje dat na voormelde termijn wordt verkocht of te koop wordt aangeboden;*
- *Verweerster in tussenkomst te veroordelen de verkoop van halal Knorr bouillonblokjes waarop de naam van concludante is vermeld (al dan niet overplakt) stop te zetten binnen de 24u na de betekening van de tussen te komen beschikking, op straffe van een dwangsom van 1.000,00 EUR per inbreuk, waarbij onder een inbreuk dient te worden verstaan elk bouillonblokje dat na voormelde termijn wordt verkocht of te koop wordt aangeboden;*
- *Verweerders en verweerster in tussenkomst elke verwijzing naar CASA-FOOD te verbieden, op straffe van een dwangsom van 1.000,00 EUR per inbreuk die wordt vastgesteld later dan 24u na de betekening van de tussen te komen beschikking, waarbij elke verwijzing naar CASA-FOOD – al dan niet (tijdelijk) overstickerd – een afzonderlijke inbreuk inhoudt;*

- *Verweerders te veroordelen om binnen de 24u na de betekening van de tussen te komen beschikking een actueel overzicht van in- en uitgaande facturen voor de kalenderjaren 2018-2019 bij te brengen, alsook alle inkomende facturen van UNILEVER MAHREB en uitgaande facturen aangaande UNILEVER halal producten, op straffe van een dwangsom van 1.000,00 EUR / dag vertraging;*
- *Verweerster in tussenkomst te veroordelen om binnen de 24u na de betekening van de tussen te komen beschikking een actueel overzicht van uitgaande facturen voor de kalenderjaren 2018-2019 bij te brengen aan NV MONDIAL NEGOCE, op straffe van een dwangsom van 1.000,00 EUR / dag vertraging.*

De tegenvorderingen van verweerders af te wijzen als minstens ongegrond;

Tevens verweerders en verweerster in tussenkomst solidair te horen veroordelen tot betaling van de gerechtskosten, met inbegrip van de dagvaardingskosten ten bedrage van 233,85 EUR (initiële dagvaarding) en 1.824,64 EUR (dagvaarding in tussenkomst), en de rechtsplegingsvergoeding, voorlopig begroot op 1.440,00 EUR (onder voorbehoud van indexering)."

2. **Mondial Negoce** verzoekt om:

"In hoofde:

De vorderingen van CASA FOOD ongegrond te verklaren;

De vordering van UNILEVER MAGHREB tot vrijwaring ongegrond te verklaren;

De tegenvorderingen van conluante ontvankelijk en gegrond te verklaren;

Bijgevolg,

Het bestaan vast te stellen van een inbreuk door CASA FOOD op artikel VI.104 van Titel 4 van Boek VI van het Wetboek van economisch recht;

CASA FOOD te veroordelen tot staking van een inbreuk op artikel VI.104 van Titel 4 van Boek VI van het Wetboek van economisch recht, met name onder verbeurte van een dwangsom van 1.000,00 €/ inbreuk. Onder inbreuk dient te worden begrepen: het sturen van elk schrijven naar klanten of potentiële klanten van conluante, elke publicatie waarin CASA FOOD, rechtstreeks of onrechtstreeks, aanmaant om geen handel te drijven met conluante of haar distributeurs. Elk schrijven naar een bestemming, ook als het schrijven aan meerdere bestemmingen wordt gericht, wordt als een inbreuk beschouwd;

CASA FOOD te veroordelen tot neerlegging van de stukken betreffende de verkrijging van de stukken 4 en 5 en stukken 7 en 8 in toepassing van artikel 877 Ger. W., enkel aan

concluante, in toepassing van art. 871bis § 2 Ger. W.;

CASA FOOD te veroordelen tot de kosten van het geding, met inbegrip van de rechtsplegingsvergoeding geraamd op 1.440,00 €;

De tussen te komen beslissing uitvoerbaar bij voorraad te verklaren.

In ondergeschikte orde:

De vorderingen van CASA FOOD te herleiden;

Concluante toe te staan om de halal Knorr bouillonblokjes die nog niet op de Belgische markt zijn gebracht, op de markt te brengen nadat elke vermelding van CASA FOOD wordt gewist met onuitwisbare inkt of wordt overgeplakt met een sticker;

Het bedrag van de dwangsom te beperken tot een maximaal bedrag van 5.000,00 €;

De vordering van UNILEVER MAGHREB tot vrijwaring ongegrond te verklaren;

De tegenvorderingen van concluante ontvankelijk en gegrond te verklaren;

Bijgevolg,

Het bestaan vast te stellen van een inbreuk door CASA FOOD op artikel VI.104 van Titel 4 van Boek VI van het Wetboek van economisch recht;

CASA FOOD te veroordelen tot staking van een inbreuk op artikel VI.104 van Titel 4 van Boek VI van het Wetboek van economisch recht, met name onder verbeurte van een dwangsom van 1.000,00 €/inbreuk. Onder inbreuk dient te worden begrepen: het sturen van elk schrijven naar klanten of potentiële klanten van concluante, elke publicatie waarin CASA FOOD, rechtstreeks of onrechtstreeks, aanmaant om geen handel te drijven met concluante of haar distributeurs. Elk schrijven naar een bestemming, ook als het schrijven aan meerdere bestemmingen wordt gericht, wordt als een inbreuk beschouwd;

CASA FOOD te veroordelen tot neerlegging van de stukken betreffende de verkrijging van de stukken 4 en 5 en stukken 7 en 8 in toepassing van artikel 877 Ger. W., enkel aan concluante, in toepassing van art. 871bis § 2 Ger. W.;

UNILEVER MAGHREB te veroordelen om in te staan voor het wissen van elke vermelding van CASA FOOD met onuitwisbare inkt of overplakken van elke vermelding van CASA FOOD met een sticker op de halal Knorr bouillonblokjes die nog niet op de Belgische markt zijn gebracht;

UNILEVER MAGHREB te veroordelen tot vrijwaring van concluante tegen elke veroordeling en/of nadelige gevolgen van elke veroordeling die zij zou oplopen;

De kosten van het geding te compenseren;

De tussen te komen beslissing uitvoerbaar bij voorraad te verklaren.“

3. **MNS** verzoekt om:

De vorderingen van eiseres ontvankelijk doch integraal ongegrond te verklaren;

Subsidiair, concluante toe te staan om verpakkingen die nog niet op de Belgische markt zouden zijn gebracht, te verdelen nadat elke vermelding van CASA FOOD werd gewist met onuitwisbare inkt of werd overgeplakt;

Daarnaast,

De tegenvordering van concluante ontvankelijk en gegrond te verklaren;

Het bestaan vast te stellen van een inbreuk door eiseres op de artikelen VI.104 en VI.105 van het Wetboek van economisch recht;

Eiseres te veroordelen tot staking van de voormelde inbreuken onder verbeurte van een dwangsom van 1.000,00 €/inbreuk. Onder inbreuk dient te worden begrepen: het sturen van elk schrijven naar klanten of potentiële klanten van concluante, elke publicatie waarin eiseres, rechtstreeks of onrechtstreeks, aanmaant om geen handel te drijven met concluante of haar distributeurs. Elk schrijven naar een bestemming, ook als het schrijven aan meerdere bestemmingen wordt gericht, wordt als een inbreuk beschouwd;

Eiseres te veroordelen tot de kosten van het geding, met inbegrip van de rechtsplegingsvergoeding begroot op 1.440,00 EUR;

Het tussen te komen vonnis uitvoerbaar bij voorraad te verklaren.

4. **Unilever Maghreb** vraagt dat de stakingsrechter:

- *“Zich in hoofdde, zonder rechtsmacht, ondergeschikt territoriaal, en meer ondergeschikt materieel onbevoegd verklaart;*
- *in nog meer ondergeschikte orde, de vordering van Casa Food als toelaatbaar maar ongegrond afwijst;*
- *in elk geval eiseres oplegt te verduidelijken hoe zij in het bezit komt van facturen van Unilever Maghreb aan Mondial Negoce die niet voor haar bestemd zijn;*
- *de tussenvordering van Unilever Maghreb tegen Mondial Negoce toelaatbaar en gegrond verklaart, en Mondial Negoce bijgevolg veroordeelt om Unilever Maghreb te vrijwaren tegen elke veroordeling en/of nadelige gevolgen van elke veroordeling, inbegrepen de hoofdsom, intresten en kosten die Unilever Maghreb tegenover eiseres zou oplopen;*

- *De tegenvorderingen van Mondial Negoce om (i) Unilever Maghreb te veroordelen tot vrijwaring van Mondial Negoce tegen elke veroordeling en/of nadelige gevolgen van elke veroordeling die zij zou oplopen, en (ii) Unilever Maghreb te veroordelen om in te staan voor het wissen van elke vermelding van Casa Food met onuitwisbare inkt of overplakken van elke vermelding van Casa Food met een sticker op de halal Knorr bouillonblokjes die nog niet op de Belgische markt zijn gebracht, als ongegrond af te wijzen;*
- *Casa Food veroordeelt tot de kosten van het geding, aan de zijde van Unilever Maghreb begroot op 1.440 EUR rechtsplegingsvergoeding (basisbedrag conform artikel 3 KB 26 oktober 2007)."*

III. Feiten

1. Partijen

5. Casa Food (eisende partij) is een Duitse onderneming die voedingswaren, in het bijzonder halal voeding, in Europa invoert en verdeelt.

Mondial Negoce (eerste verwerende partij) voert food en non-food producten in België in, voornamelijk vanuit de Maghreb.

MNS (tweede verwerende partij) is een verkoper en verdeler van onder meer Arabische voedingswaren.

Unilever Maghreb (verwerende partij in tussenkomst) maakt deel uit van de internationale Unilever groep, die wereldwijd consumentengoederen, waaronder voedingsmiddelen, produceert en verdeelt.

2. Knorr halal bouillon

6. Unilever Maghreb produceert onder meer halal bouillonblokjes van het merk 'Knorr'. De verdeling ervan op de Europese markt gebeurt in de regel door distributeur Casa Food.

Tussen juni en december 2018 kocht ook Mondial Negoce dergelijke bouillonblokjes bij Unilever Maghreb. Mondial Negoce voerde de blokjes vanuit Marokko via Spanje in en verkocht ze door aan MNS, die ze op haar beurt verdeelde aan detailhandelaren in België.

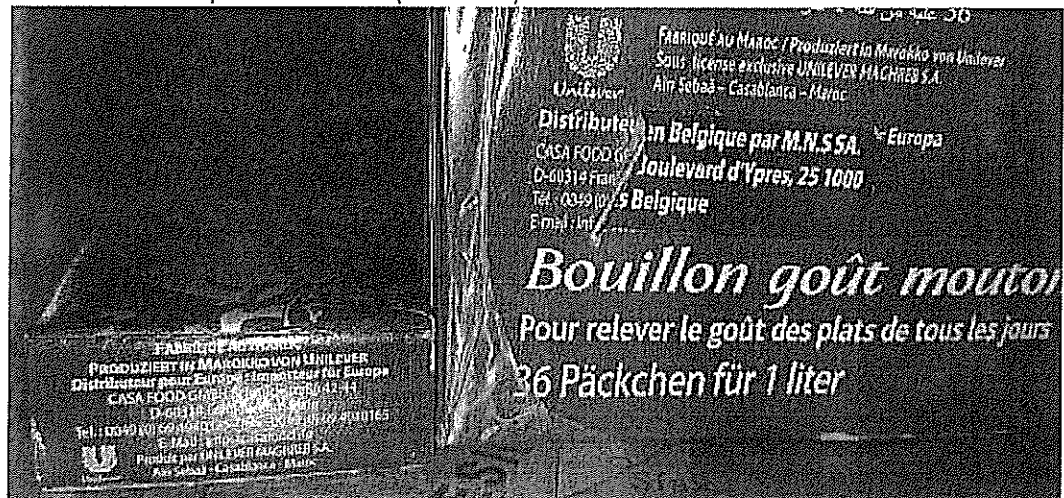
De bouillonblokjes zijn per twee verpakt in een klein groen kartonnen doosje waarop onder meer het merk, productinformatie, een tekening van een rund, schaap of kip e.d. voorkomen (hierna: "2-pack").

De 2-pack zitten per 36 in een middelgrote groene kartonnen doos met dezelfde tekens en (uitgebreidere) productinformatie (hierna: "36-pack"). Het product wordt veelal in deze verpakking aangeboden in de detailhandel. Het 36-pack is open aan de bovenzijde en is volledig omwikkeld door een doorzichtige plastic. De consument kan de plastic openscheuren om er een 2-pack uit te halen, dat een barcode bevat. De rechtbank leidt hieruit af dat zowel het 36-pack als het 2-pack bestemd zijn om verkocht te worden aan de consument.

MNS levert de 36-packs per 12 in een grote verpakking die bestaat uit een bruin karton dat vier zijden omvat en die volledig omwikkeld is door een doorzichtige plastic. Doorheen die plastic zijn aan de twee zijanten van de grote verpakking voormelde tekens en bepaalde productomschrijvingen van de 36-packs zichtbaar.

7. Casa Food zegt vastgesteld te hebben dat op het 36-pack haar naam overplakt is met een sticker waarop vermeld staat dat MNS de producten verdeelt in België en dat, wanneer die sticker verwijderd wordt, zichtbaar vermeld staat dat Casa Food de verdeler is van de goederen in Europa (foto rechts).

Op de 2-packs, waar geen sticker op aangebracht is, staat Casa Food met naam en adres vermeld als Europese invoerder (foto links):

3. Procedure

8. Casa Food kwam in het bezit van facturen van Unilever Maghreb waaruit bleek dat deze laatste de betrokken producten verkocht had aan Mondial Negoce. Medio januari 2019 deed Casa Food, die invoerder noch verdeler is van de betreffende loten goederen, per e-mail haar beklag hierover bij Unilever.

Per schrijven van 25 januari 2019 stelde Casa Food Mondial Negoce en MNS formeel in gebreke om voormelde activiteiten per direct te staken en een overzicht en afschrift te

bezorgen van al de in- en uitgaande facturatie die betrekking had op de producten. Casa Food verweet deze twee partijen zich te bezondigen aan oneerlijke handelspraktijken, met name een schending van de rechten op haar handelsnaam, alsook aan derde-medeplichtigheid aan contractbreuk doordat zij meewerkten aan een schending van haar distributieovereenkomst met Unilever Maghreb.

Mondial Negoce en MNS betwistten die aanspraken en Casa Food handhaafde haar standpunt in correspondentie die zij tussen 29 januari en 5 februari 2019 uitwisselden.

Mondial Negoce stelde Casa Food daarbij in gebreke om zich te onthouden van slechtmaking. Mondial Negoce had namelijk vernomen dat Casa Food e-mails verstuurd had naar klanten van Mondial Negoce en MNS waarin Casa Food die klanten *'waarschuwde dat het verboden is om de bouillonblokjes te kopen van Mondial Negoce en MNS, vermits die twee ondernemingen op strafrechtelijke wijze en in strijd met het Europees recht handelen, en dat de klanten sancties riskeren'*.

9. Op 4 februari 2019 dagvaardde Casa Food Mondial Negoce en MNS om te verschijnen voor de voorzitter van de van Nederlandstalige ondernemingsrechtbank Brussel, zetelend zoals in kort geding, met het oog op de staking van elke verkoop van halal Knorr bouillonblokjes.

Op 24 mei 2019 ging Casa Food over tot dagvaarding in gedwongen tussenkomst van Unilever Maghreb, eveneens met het oog op de staking van de verkoop door deze laatste van de kwestieuze bouillonblokjes.

Casa Food stelt zich op het standpunt dat *'het probleem met de verdeling van de producten onder haar naam drieledig is:*

- *haar handelsnaam wordt geschonden en er wordt bedrieglijk gebruik gemaakt van haar uitmuntende reputatie;*
- *haar distributierechten worden geschonden; en*
- *haar aansprakelijkheid wordt in het gedrang gebracht door goederen onder haar naam te verdelen, terwijl zij geen enkele invloed noch toezicht op de productie en controle heeft'.*

Casa Food verwijt de drie verwerende partijen een inbreuk te plegen op artikel VI.97 van het Wetboek van Economisch Recht (WER), artikel VI.104 WER en Verordening (EU) Nr. 1169/2011 van 25 oktober 2011 betreffende de verstrekking van voedselinformatie aan consumenten.

Zowel in conclusies als op de zitting heeft Casa Food bevestigd dat haar vordering niet gesteund is op enige inbreuk op (i) haar distributieovereenkomst of (ii) artikel 101 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie (VWEU), niettegenstaande de vele verwijzingen ernaar in haar dagvaarding en conclusies. Zij bevestigt dus dat zij in deze

procedure niet vordert om een contractbreuk of mededingingsrechtelijke inbreuk vast te stellen die Unilever Maghreb begaan zou hebben.

Verder heeft Unilever Maghreb in deze procedure bevestigd dat de litigieuze producten van haar afkomstig zijn. Het zou goederen betreffen die initieel voor Casa Food geproduceerd werden doch de bestelling zou geannuleerd zijn door Casa Food. Vandaar dat de vermelding 'Casa Food' op de verpakking voorkomt. Aangezien zowel uit de verkoopfacturen als de verklaring van de producent blijkt dat het authentieke producten betreft, laat de rechtbank de bedenkingen die Casa Food in haar conclusies plaatst bij het authentieke karakter van de producten, verder buiten beschouwing.

10. Verwerende partijen betwisten alle aanspraken van Casa Food. Zij menen dat hen geen oneerlijke handels- of marktpraktijk of inbreuk op Verordening 1169/2011 verweten kan worden. Zij werpen ook tegen dat het gevraagde stakingsbevel onduidelijk en te ruim geformuleerd is.

Zowel Mondial Negoce als Unilever Maghreb vragen dat de ander veroordeeld wordt tot vrijwaring ingeval de hoofdvordering gegrond verklaard zou worden.

Bij wijze van tegeneis vorderen Mondial Negoce en MNS om Casa Food te veroordelen tot de staking van het versturen van berichten waarin klanten aangemaand worden om geen handel met hen te drijven. Mondial Negoce en MNS menen dat dergelijke berichten slechtmaking uitmaken in de zin van artikel VI.104 en/of VI.105 WER.

Unilever Maghreb betwist ook de rechtsmacht en bevoegdheid van de Belgische stakingsrechter om te oordelen over de vordering die Casa Food tegen haar stelt.

Alle partijen uitgezonderd MNS vragen de afgifte van stukken die zij relevant achten.

IV. Beoordeling

1. Rechtsmacht

11. Unilever Maghreb voert aan dat de Belgische (stakings)rechter geen rechtsmacht heeft om te oordelen over de vordering tot tussenkomst vermits (i) Unilever Maghreb geen handelingen stelt in België; en (ii) de internationale bevoegdheidsregels op grond van tussenkomst en samenhang met de hoofdvordering geen toepassing vinden, mede omdat haar overeenkomst met Casa Food een forumbeding bevat dat exclusieve bevoegdheid toebedeelt aan de rechtbanken te Marokko.

Volgens Casa Food is de Belgische rechter bevoegd om te oordelen over de vordering in tussenkomst bij toepassing van artikel 8, 1° van het Wetboek van Internationaal Privaat recht (WIPR) inzake de tussenkomst en/of artikel 9 WIPR inzake samenhang.

12. Krachtens artikel 96, 2° en 3° WIPR zijn *'de Belgische rechters bevoegd om kennis te nemen van de vorderingen aangaande verbintenissen, naast de gevallen voorzien in de algemene bepalingen van deze wet, betreffende:*

(...)

2° een verbintenis voortvloeiend uit een onrechtmatige daad,

a) indien de schadelijke handeling zich geheel of gedeeltelijk in België heeft voorgedaan of dreigt zich te zullen voordoen; of

b) indien en voorzover de schade zich in België heeft voorgedaan of dreigt zich te zullen voordoen;

3° een quasi-contractuele verbintenis, indien het feit waaruit zij ontstaat, zich in België heeft voorgedaan.'

De stakingsvordering op basis van oneerlijke handels- en marktpraktijken houdt verband met het onbetwiste feit dat goederen ingevoerd en verdeeld zijn in België die afkomstig zijn van Unilever Maghreb. Die praktijken vallen onder het toepassingsgebied van artikel 96 WIPR. De bewering dat Unilever Maghreb geen dergelijke praktijken stelt in België, vereist een beoordeling van de grond van de zaak.

De betrokken partijen konden deze internationale bevoegdheid van de Belgische rechter niet uitsluiten middels het bevoegdheidsbeding in hun distributieovereenkomst. Het huidige geschil betreft immers geen *'recht waar partijen vrij over kunnen beschikken uit hoofde van Belgisch recht'* in de zin van artikel 7 WIPR. De bepalingen van Titel 4 van Boek VI WER kwalificeren namelijk als politiewet (Cass. 2 november 2007, C.06.0201.F).

Bijgevolg beschikt de Belgische rechter over de rechtsmacht om te oordelen over het geschil tussen Casa Food en Unilever Maghreb.

2. Bevoegdheid

13. In de tweede plaats werpt Unilever Maghreb op dat de stakingsrechter materieel onbevoegd is om te oordelen over een contractueel geschil zoals de beweerde schending van de beweerde exclusieve distributieovereenkomst die Casa Food aanhangig gemaakt heeft.

Uit de dagvaarding blijkt dat de vordering tegen Unilever Maghreb gestoeld was op oneerlijke handelspraktijken die verband houden met de verkoop van bouillonblokjes waar Unilever Maghreb ten onrechte de handelsnaam van Casa Food op aangebracht zou hebben. Casa Food verwees daarbij onder meer naar derde-medeplichtigheid aan contractbreuk. Casa Food heeft voor zover als nodig in conclusies bevestigd dat zij in deze procedure niet vordert om enige beweerde contractbreuk - zoals de schending van exclusieve distributierechten - door Unilever Maghreb te doen vaststellen.

Bijgevolg is de stakingsrechter bevoegd om te oordelen over de vordering van Casa Food tegen Unilever Maghreb.

3. Hoofdvordering

3.1. Verordening 1169/2011 en artikel VI.104 WER

14. Met haar middel inzake Verordening 1169/2011 verwijt Casa Food in essentie dat de verplichte vermelding van de naam of handelsnaam en de adresgegevens van de voor de voedselinformatie verantwoordelijke exploitant van de betreffende levensmiddelen niet voorkomen op de verpakkingen (artikel 9.1.h).

Mondial Negoce en MNS voeren nagenoeg geen specifiek verweer op dit punt. Unilever Maghreb stelt dat de Verordening niet van toepassing is op haar.

15. De voor de voedselinformatie verantwoordelijke exploitant van een levensmiddelenbedrijf is de exploitant onder wiens naam of handelsnaam het levensmiddel in de handel wordt gebracht, of, indien de exploitant van een levensmiddelenbedrijf niet in de Unie is gevestigd, de invoerder die het levensmiddel in de Unie invoert (artikel 8.1 Verordening 1169/2011). Unilever Maghreb is niet in de Unie gevestigd en MNS is niet de invoerder. In dit geval is Mondial Negoce de verantwoordelijke invoerder. Haar eventuele goede trouw vanwege de beweerde (praktische) onmogelijkheid om te weten wat er op de kleinste verpakkingen stond die zich bevonden in de grote bruine kartonnen dozen die Unilever Maghreb haar leverde, doet niet ter zake. De invoerder is zonder meer verantwoordelijk voor het aanbrengen van de juiste vermeldingen op de verpakking.

Ten aanzien van MNS geldt dat *elke exploitant* van een levensmiddelenbedrijf er voor moet zorgen dat de in artikel 9.1.h bedoelde vermeldingen ook voorkomen op de *buitenste verpakking* waarin de voorverpakte levensmiddelen in de handel worden aangeboden (artikel 7, lid 2). Bovendien mogen exploitanten van levensmiddelenbedrijven die niet instaan voor de voedselinformatie, geen levensmiddelen leveren waarvan zij op grond van de informatie waarover zij als professionals beschikken, weten of veronderstellen dat deze niet voldoen aan de geldende voedselinformatiewetgeving en de voorschriften van desbetreffende nationale regelgeving (artikel 8.3). MNS beschikte over de informatie dat haar gegevens – en niet die van de invoerder – aangebracht waren op de buitenste verpakking, d.i. het 36-pack, door middel van een sticker die over de gegevens van Casa Food geplakt werd omdat die gegevens verkeerd waren. Als professional had zij eenvoudig kunnen weten of minstens veronderstellen dat die informatie zich ook op de kleinste verpakking bevond en overstickerd had moeten worden met de juiste gegevens. In de gegeven omstandigheden doet haar beweerde goede trouw evenmin ter zake.

Artikel 12.2 vereist dat bij voorverpakte levensmiddelen de verplichte voedselinformatie rechtstreeks op de verpakking of op een daaraan bevestigd etiket aangebracht.

Artikel 16.2 bepaalt dat bij verpakkingen of recipiënten waarvan het grootste oppervlak minder dan 10 cm² bedraagt, alleen de vermeldingen bedoeld in artikel 9, lid 1, onder a), c), e) en f), op de verpakking of op het etiket verplicht. Verwerende partijen voeren niet aan dat het grootste oppervlak van de 2-packs kleiner is dan 10 cm².

Op basis van al het voorgaande besluit de rechtbank dat:

- Mondial Negoce als invoerder gehouden is om haar naam en adres te vermelden op de 2-packs en 36-packs;
- MNS geen 2-packs en 36-packs in de handel mag aanbieden of leveren waar de naam en het adres van Mondial Negoce niet op vermeld zijn;
- Unilever Maghreb geen inbreuk verweten kan worden op Verordening 1169/2011 aangezien zij geen exploitant is die in de EU gevestigd is en zij er geen levensmiddelenbedrijf heeft.

De vordering in tussenkomst van Casa Food tegen Unilever Maghreb is dus ongegrond in de mate dat zij gebaseerd is op deze verordening.

Ten aanzien van Mondial Negoce en MNS stelt de rechtbank vast dat zij verpakkingen verdelen waar de naam en het adres van invoerder Mondial Negoce niet op vermeld is en dat zij aldus Verordening 1169/2011 schenden. De niet-naleving van de betreffende wettelijke verplichtingen vormt een oneerlijke marktpraktijk die bij toepassing van artikel VI.104 WER verboden is. De beroepsbelangen van concurrent Casa Food kunnen geschaad worden door de verdeling van concurrerende goederen voor dewelke men ten onrechte kosten uitgespaard heeft door ze niet conform de wettelijke vereisten te verdelen. Haar belangen kunnen ook geschaad worden indien consumenten haar verantwoordelijk houden voor producten waarmee Casa Food geen uitstaans heeft.

3.2. Artikelen VI.97 WER en VI.104 WER

16. Met haar overige middelen die gebaseerd zijn op artikel VI.97 WER en VI.104 WER, klaagt Casa Food in essentie aan dat haar gegevens ten onrechte voorkomen op de 2-packs en 36-packs die in België verkocht worden.

Naar het oordeel van de rechtbank staan die gegevens echter niet op de 36-packs die overplakt zijn met een sticker met gegevens van MNS. Dit onderdeel van de vordering betreft dus uitsluitend de 2-packs.

3.2.1. Artikel VI.97 WER

17. Bij toepassing van artikel VI.97, 6° WER *'wordt als misleidend beschouwd een handelspraktijk die gepaard gaat met onjuiste informatie en derhalve op onwaarheden berust of, zelfs als de informatie feitelijk correct is, de gemiddelde consument op enigerlei*

wijze, inclusief door de algemene presentatie, bedriegt of kan bedriegen ten aanzien van een of meer van de volgende elementen, en de gemiddelde consument er zowel in het ene als in het andere geval toe brengt of kan brengen een besluit over een transactie te nemen dat hij anders niet had genomen:

6° de hoedanigheid, kenmerken en rechten van de onderneming of haar tussenpersoon, zoals haar identiteit, (...);'

De rechtbank is van oordeel dat de verkoop in en uitvoer uit Marokko van de litigieuze producten door Unilever Maghreb geen handelspraktijk is die zich in België situeert. Die handeling houdt onvoldoende verband met de verkoopbevordering, verkoop of levering van een product aan de Belgische consument (artikel 1.8, 23° WER). Bijgevolg is de stakingsvordering die Casa Food in dit geding stelt tegen Unilever Maghreb, ongegrond. De vordering tot vrijwaring die deze laatste tegen Mondial Negoce stelt, is daardoor zonder voorwerp.

De verdeling van de 2-packs door Mondial Negoce en MNS in België met het oog op de verkoop aan eindgebruikers in België is daarentegen wel een handelspraktijk die in België gesteld wordt.

Verwerende partijen stellen dat er sprake is van feitelijk correcte informatie aangezien Casa Food wel degelijk een importeur is van halal Knorr bouillonblokjes. Casa Food heeft de betreffende loten echter niet ingevoerd. De verwijzing naar Casa Food als de invoerder betreft dus onjuiste informatie.

Die informatie kan misleiden omtrent de hoedanigheid van Mondial Negoce en MNS, met name over hun (onbestaande) band met Casa Food. Verder valt het niet uit te sluiten dat die verwijzing naar de Duitse onderneming de consument ertoe leidt een besluit te nemen over de aankoop van het product (artikel 1.8, 28° WER).

Bijgevolg staat de inbreuk op artikel VI.97, 6° WER zowel in hoofde van Mondial Negoce als in hoofde van MNS vast.

3.3. Artikel VI.104 WER

18. Tot slot is Casa Food van oordeel dat eerste en tweede verwerende partijen het publiek misleiden door haar handelsbenaming te vermelden op de verpakkingen, en dat zij aldus een oneerlijke marktpraktijk begaan in de zin van artikel VI.104 WER.

Die misleiding werd hoger reeds onrechtmatig bevonden bij toepassing van artikel VI.97, 6° WER, zodat het niet dienstig is dit middel in verband met artikel VI.104 WER te beantwoorden.

4. Tegenvordering

19. Mondial Negoce en MNS beschuldigen Casa Food ervan hen slecht te maken door hun afnemers berichten te sturen waarin onder meer gesteld wordt dat:

- het verboden is om Knorr bouillonblokjes te kopen van Mondial Negoce of MNS;
- Mondial Negoce en MNS in dit verband criminele of strafrechtelijk beteugelde activiteiten voeren (*“working in a criminal way”*);
- de klanten van Mondial Negoce en MNS zich blootstellen aan vervolging (*“punishment”*) indien zij de betrokken producten afnemen.

Casa Food repliceert dat zij louter informatie rondgestuurd heeft en zij meent dat, indien haar hoofdvordering gegrond verklaard wordt, er van enige slechtmaking geen sprake (meer) kan zijn.

20. Slechtmaking houdt in dat er een bijzonder schadelijke aanval wordt uitgevoerd op een handelaar, waardoor afbreuk worden gedaan aan zijn reputatie of aan de reputatie van zijn producten, diensten of activiteiten, door een lasterlijke of eerroevende daad, of zelfs door een eenvoudige kritiek die toelaat hem te identificeren (Brussel 13 september 2016, *Jaarboek Marktpraktijken, Intellectuele Eigendom en Mededinging 2016*, 393). Dergelijke praktijk kan onder meer bij toepassing van artikel VI.104 WER verboden worden.

Een onderneming die potentiële afnemers van een concurrerende onderneming ten onrechte bericht dat het verboden is om producten van die concurrent te kopen en daarbij gebruik maakt van termen die zich situeren in de strafrechtelijke sfeer, handelt in strijd met de regels inzake eerlijke mededinging. Die praktijk is schadelijk voor de reputatie van Mondial Negoce en MNS en kan potentiële afnemers ervan weerhouden om nog producten van hen af te nemen. De beroepsbelangen van Mondial Negoce en MNS worden hierdoor geschaad of kunnen geschaad worden in de zin van artikel VI.104 WER. In het bijzonder zijn dergelijke mededelingen ook verboden bij toepassing van artikel VI.105, 2° WER (sinds 1 september 2019: VI.105, 10° WER).

Bijgevolg stelt de rechtbank vast dat Casa Food zich schuldig heeft gemaakt aan een inbreuk op de voormelde bepalingen.

De gegrondverklaring van de hoofdvordering wijzigt niets aan de gegrondheid van de tegenvordering. Bij de behandeling van de hoofdvordering heeft de rechtbank immers niet vastgesteld dat Mondial Negoce en MNS misdrijven plegen of dat derden de betreffende producten niet van hen mogen kopen. Berichten met die inhoud blijven dus slechtmakend.

5. Maatregelen

5.1. Staking

21. Gelet op de vaststelling van de inbreuken dient de staking ervan bevolen te worden bij toepassing van artikel XVII.1 WER, onder verbeurte van een dwangsom. Die dwangsom moet ertoe bijdragen dat het stakingsbevel wordt nageleefd. Het bedrag ervan moet dus voldoende hoog zijn om te vermijden dat de inbreukmaker van oordeel zou zijn dat de verbeurte van de dwangsom een kleiner nadeel oplevert dan het voordeel dat hij zou kunnen realiseren door het stakingsbevel te negeren.

Met betrekking tot de hoofdvordering volstaat een dwangsom van 25 euro per 2-pack en 250 euro per overige verpakking, gelet op de beperkte waarde van de goederen.

Ook al zouden alle blokjes reeds verdeeld zijn, er bestaat objectief herhalingsgevaar aangezien niet definitief uitgesloten is dat Mondial Negoce en MNS nieuwe inbreuk makende verpakkingen zullen verdelen.

Met betrekking tot de tegenvordering bepaalt de rechtbank de dwangsom op 1.000 euro per inbreuk, gelet op het financiële belang dat Casa Food erbij kan hebben om slechtmakende berichten te blijven versturen en alzo klanten te werven.

22. De rechtbank plafonneert de dwangsommen op 500.000 euro (artikel 1385ter Ger.W.).

5.2. Afgifte van stukken

23. Casa Food vordert om *'Mondial Negoce en MNS te veroordelen om een actueel overzicht van in- en uitgaande facturen voor de kalenderjaren 2018-2019 bij te brengen, alsook alle inkomende facturen van UNILEVER MAHREB en uitgaande facturen aangaande UNILEVER halal producten'*. Zij vordert tevens om *'Unilever Maghreb te veroordelen om een actueel overzicht van uitgaande facturen voor de kalenderjaren 2018-2019 bij te brengen aan NV MONDIAL NEGOCE'*.

Mondial Negoce wil dat *'CASA FOOD veroordeeld wordt tot neerlegging van de stukken betreffende de verkrijging van de stukken 4 en 5 en stukken 7 en 8 in toepassing van artikel 877 Ger. W., enkel aan Mondial Negoce.*

Unilever Maghreb wenst dat Casa Food *'in elk geval opgelegd wordt te verduidelijken hoe zij in het bezit komt van facturen van Unilever Maghreb aan Mondial Negoce die niet voor haar bestemd zijn'*.

24. De rechtbank verklaart dit onderdeel van de vorderingen ongegrond. Dergelijke maatregelen zijn immers niet voorzien in de artikelen XVII.1 tot XVII.13 WER. Voor zover

partijen dit onderdeel steunen op de artikelen 871 en 877 Ger.W., stelt de rechtbank vast dat niet aangevoerd of aangetoond wordt dat de gevraagde stukken het bewijs inhouden van een voor deze stakingsprocedure relevant feit.

6. Tussenvordering tot vrijwaring

25. Mondial Negoce vordert dat Unilever Maghreb veroordeeld wordt:

- *‘om in te staan voor het wissen van elke vermelding van CASA FOOD met onuitwisbare inkt of overplakken van elke vermelding van CASA FOOD met een sticker op de halal Knorr bouillonblokjes die nog niet op de Belgische markt zijn gebracht;*
- *tot vrijwaring van Mondial Negoce tegen elke veroordeling en/of nadelige gevolgen van elke veroordeling die zij zou oplopen’.*

Dit betreft een (beweerde) conventionele verbintenis tot vrijwaring in hoofde van de verkoper waarvan Mondial Negoce de uitvoering vordert. De stakingsrechter is echter niet bevoegd om te oordelen over dergelijke contractuele aanspraak.

7. Kosten

26. Partijen werden deels in het ongelijk gesteld zodat er aanleiding is om de kosten om te slaan (artikel 1017 Ger.W.) in verhouding tot de gegrondheid van hun aanspraken, zoals verder bepaald in het beschikkend gedeelte van dit vonnis.

8. Uitvoerbaarheid

27. Mondial Negoce en MNS verzoeken om dit vonnis uitvoerbaar te verklaren.

Overeenkomstig artikel XVII.6, lid 3 WER is dit vonnis van rechtswege uitvoerbaar bij voorraad. De uitvoerbaarheid hoeft dus niet uitdrukkelijk bevolen te worden.

V. Beslissing van de rechtbank

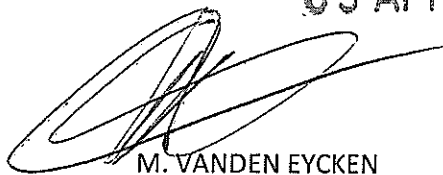
De dd. voorzitter:

- verklaart zich internationaal, materieel en territoriaal bevoegd om te oordelen over het geschil;
- verklaart de hoofdvordering van Casa Food tegen Mondial Negoce en MNS ontvankelijk en verklaart ze gegrond als volgt:

- stelt vast dat Mondial Negoce en MNS een inbreuk plegen op de artikelen VI.97, 6° WER en VI.104 WER door halal Knorr bouillonblokjes die ingevoerd zijn door Mondial Negoce te verdelen zonder op de verpakking ervan de naam en het adres van Mondial Negoce te vermelden of door op die verpakking de naam Casa Food leesbaar te vermelden;
 - beveelt Mondial Negoce en MNS om voormelde inbreuken te staken onder verbeurte van een dwangsom van 25 euro per inbreuk makende 2-pack en van 250 euro per grotere inbreuk makende verpakking die zij verdelen;
- verklaart zowel de vordering in tussenkost van Casa Food tegen Unilever Maghreb als de tegenvordering van Unilever Maghreb tegen Casa Food ontvankelijk maar ongegrond;
- verklaart de tegenvordering van Mondial Negoce en MNS ontvankelijk en verklaart ze gegrond in de volgende mate:
 - stelt vast dat Casa Food een inbreuk pleegt op de artikelen VI.104 WER en VI.105 WER door aan ondernemingen slechtmakende berichten in de zin van randnummer 20 van dit vonnis te verzenden over de verdeling van halal Knorr bouillonblokjes door Mondial Negoce en MNS;
 - beveelt Casa Food om voormelde inbreuk (met inbegrip van het sturen van een schrijven naar klanten of potentiële klanten van Mondial Negoce of MNS en het verspreiden van een publicatie waarin Casa Food aanmaant om geen handel te drijven met Mondial Negoce of haar distributeurs) te staken onder verbeurte van een dwangsom van 1.000 euro per inbreuk, waarbij elke verzending van een zelfde schrijven naar meerdere individuele bestemmingen als een afzonderlijke inbreuk beschouwd wordt;
- zegt dat geen dwangsommen zullen verbeuren boven een bedrag van 500.000 euro;
- verklaart de tussenvordering van Mondial Negoce tegen Unilever Maghreb niet ontvankelijk en verklaart de tussenvordering van Unilever Maghreb tegen Mondial Negoce zonder voorwerp;
- verwijst Mondial Negoce en MNS in de kosten van dagvaarding van Casa Food, vastgesteld op 233,85 euro en verwijst deze partijen voor het overige in de eigen kosten in hun procesverhouding;
- verwijst Casa Food in 80% en Unilever Maghreb in 20% van de kosten, in hun procesverhouding vastgesteld op:

- 1.824,64 euro (dagvaarding) en 1.440 euro (rechtsplegingsvergoeding) in hoofde van Casa Food;
 - 1.440 euro (rechtsplegingsvergoeding) in hoofde van Unilever Maghreb;
- veroordeelt Mondial Negoce en MSN elk tot betaling van 82,50 euro aan rolrechten, betaalbaar aan de Federale Overheidsdienst Financiën na verzoek van die dienst.

Dit vonnis werd gewezen door de heer **D. Geernaert**, rechter (die aangesteld werd om de wettig verhinderde voorzitter te vervangen), en door hem uitgesproken in aanwezigheid van mevrouw **M. Vanden Eycken**, griffier, op de openbare terechtzitting van de kamer van de vorderingen zoals in kort geding van de Nederlandstalige ondernemingsrechtbank Brussel op: **09 APR 2020**

M. VANDEN EYCKEN

D. GEERNAERT